

331.

**Rozporządzenie
Prezydenta Rzeczypospolitej**

z dnia 22 marca 1928 r.

zmieniające ustawę o uzdrowiskach.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 23 marca 1922 r. o uzdrowiskach (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 254) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

1) W art. 9 zastępuje się wyrazy „w sposób, w jaki mu przyznano ten charakter” wyrazami „w drodze rozporządzenia Rady Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Państwowej Rady do Spraw Uzdrowisk”.

2) W art. 10 dodaje się po ustępie drugim nowy ustęp w następującym brzmieniu:

„Do czasu nadania określonego wyżej statutu, uzdrowisko rządzi się statutem tymczasowym, który nadaje wojewoda przy współdziałaniu wydziału wojewódzkiego z głosem stanowczym. Statut taki oznaczy prowizorycznie granice uzdrowiska, okręgu ochrony sanitarnej oraz organizację komisji uzdrowiskowej”.

3) W art. 12 w punkcie a) dodaje się po wyrazie „instancji” wyrazy: „jako przewodniczącego”.

4) W art. 13 zastępuje się wyrazy „władz w drodze przewidzianej niniejszą ustawą” wyrazami „właściwych władz” oraz dodaje się końcowy ustęp w następującym brzmieniu:

„W wypadkach, gdy do przedsięwzięcia wymienionych wyżej czynności, w myśl obowiązujących przepisów prawnych, nie jest wymagane zezwolenie władz państwowych lub samorządowych, władzą właściwą w rozumieniu ustępu pierwszego niniejszego artykułu będzie wydział wykonawczy komisji uzdrowiskowej”.

5) W art. 16 w ustępie trzecim zastępuje się wyraz „zażaleń” wyrazem „sprzeciwów”, a w ustępie czwartym wyrazy „Minister Przemysłu i Handlu przesyła Ministrowi Zdrowia Publicznego, który ogłasza je w Dzienniku Urzędowym” zastępuje się wyrazami „ogłasza się w Monitorze Polskim”.

6) W art. 17 skreśla się wyrazy „i plan taki wykonany zostanie według skali przynajmniej 1 : 10.000”.

7) Ustęp drugi art. 18 otrzymuje następujące brzmienie: „Wnoszący sprzeciw (ustęp trzeci art. 16) ponosi jednak koszty wywołanego sprzeciwem postępowania, jeżeli sprzeciw okaże się niezasadnym”.

8) W art. 19 po wyrazach „kompetentne władze państwowe” dodaje się wyrazy „i samorządowe, jeśli orzekają w I instancji”. Ustęp drugi art. 19 zastępuje się ustępem w następującym brzmieniu:

„Władze państwowe i samorządowe, orzekające jako instancje odwoławcze, nie są krępowane opinią komisji uzdrowskiej”.

9) Ustęp drugi art. 23 skreśla się.

10) Art. 25 otrzymuje następujące brzmienie:

„Przekroczenie przepisów art. 13 i 15 oraz niezastosowanie się do zarządzeń, wydanych na podstawie art. 21 niniejszej ustawy, będzie karane aresztem do 6 tygodni i grzywną do 500 złotych lub jedną z tych kar.

W razie niemożności ściągnięcia grzywny władza orzekająca oznaczy w orzeczeniu karę zastępczego aresztu według swego uznania, jednak nie ponad 2 tygodnie.

Do orzekania karnego powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Osoba, której wymierzyła karę powiatowa władza administracji ogólnej może w ciągu siedmiu dni od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce tej władzy żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi okręgowemu, który rozstrzyga prawomocnie przy odpowiednim zastosowaniu przepisów postępowania obowiązujących go w pierwszej instancji. Na wniosek prokuratora będzie zarządzane postępowanie uproszczone; wyrok sędziego nie ulega zaskarżeniu.

W postępowaniu sądowym orzeczenie władzy administracyjnej zastępuje prawomocny akt oskarżenia (wniosek w postępowaniu uproszczonym). Przed wyznaczeniem rozprawy przewodniczący (sędzia) może zarządzić przesłuchanie przez właściwy sąd powiatowy (pokoju) oskarżonego, świadków i biegłych; świadków i biegłych można przesłuchać pod przysięgą. Sąd postanawia według swego uznania, których świadków i biegłych przesłucha na rozprawie pod przysięgą lub bez zaprzysiężenia, a których zeznania będą odczytane; wolno odczytywać zapiski dochodzenia i inne części akt administracyjnych.

Żądanie przekazania sprawy sądowi nie wstrzymuje ściągnięcia grzywny”.

11) W ustępie drugim art. 29 skreśla się wyraz „zatwierdzonego”. Ustęp trzeci art. 29 otrzymuje następujące brzmienie:

„Sprawowanie policji zdrowia oraz—jeśli chodzi o uzdrowiska położone na obszarach gmin miej-

skich — kompetencje tych gmin w zakresie spraw budowlanych mogą być przekazane wydziałom wykonawczym komisji uzdrowskich w drodze rozporządzenia wojewody, wydanego przy współdziałaniu wydziału wojewódzkiego z głosem stanowczym. W ten sam sposób kompetencje tych gmin w zakresie spraw budowlanych mogą być również przekazane powiatowej władzy administracji ogólnej. W okresie sezonów kuracyjnych przysługuje komisji uzdrowskiej prawo korzystania z pomocy Policji Państwowej w granicach uprawnień, przyznanych gminom miejskim”.

W ustępie czwartym art. 29 zastępuje się wyrazy „Jeżeli obszar uzdrowiska leży na terenie gminy miejskiej oraz w gminach, stanowiących uzdrowiska morskie” wyrazami: „W stacjach klimatycznych, kąpieliskach morskich i w Inowrocławiu”. Nadto w ustępie tym zastępuje się wyrazy: „przewidzianych w art. 30 punkty 4, 5, 6 i 7, oraz dwóch członków, mianowanych przez Ministra Zdrowia Publicznego” wyrazami: „które określi statut, a zwłaszcza lekarza miejscowego (uzdrowskiego) i dwóch członków, mianowanych przez wojewodę”. Po wyrazach „przewyższać 5” dodaje się wyrazy: „, a wybiera ich organ uchwalający gminy lub związku gmin z pośród członków zarządu gminy lub związku gmin, a w ich braku z pośród osób posiadających prawo obieralności w gminie;”.

12) Art. 30 otrzymuje następujące brzmienie:

„Skład komisji uzdrowskiej określa statut uzdrowiska. W każdym razie komisja składać się powinna co najmniej z 5-ciu osób i wejdą do niej: 1) dyrektor zakładu, jeśli uzdrowisko jest własnością Skarbu Państwa, lub właściciel (dzierzawca) uzdrowiska względnie wyznaczony przez niego zastępca, jeśli uzdrowisko jest własnością prywatną, 2) w uzdrowskach państwowych jeden członek wyznaczony przez prezesa Izby Skarbowej w porozumieniu z wojewodą, 3) co najmniej jeden przedstawiciel gminy względnie gmin, na obszarze których leży uzdrowisko, 4) lekarz miejscowy”.

13) Art. 31 otrzymuje następujące brzmienie:

„Uchwały komisji uzdrowskiej w sprawach przewidzianych w art. 34 pkt. 1, 4, 6 i 8 stają się obowiązujące, o ile w ciągu dni 7-iu od dnia zawiadomienia właściwego starosty nie spotkały się z jego sprzeciwem; w razie zgłoszenia sprzeciwu przez starostę, komisji uzdrowskiej służy prawo odwołania się w terminie dni 14 do wojewody, którego orzeczenie jest ostateczne. Wojewoda orzeka przy współdziałaniu wydziału wojewódzkiego z głosem stanowczym”.

14) W punkcie 2 art. 34 dodaje się po wyrazach: „fundusz kuracyjny;” wyrazy: „taksy te i opłaty zatwierdza wojewoda przy współdziałaniu wydziału wojewódzkiego z głosem stanowczym oraz w porozumieniu z prezesem Izby Skarbowej, analogicznie do postanowień art. 51 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86);”.

W punkcie 4 art. 34 dodaje się po wyrazie „wydawanie” wyrazy „w granicach przysługujących komisji uprawnień”.

Punkt 6 art. 34 otrzymuje następujące brzmienie:

„Uchwalanie rocznego budżetu dochodów i wydatków komisji oraz zatwierdzenie rocznych sprawozdań rachunkowych i przedkładanie ich wojewodzie”.

W punkcie 7 art. 34 dodaje się po wyrazie: „państwowe” wyrazy: „i samorządowe”.

15) Punkt 6 art. 35 otrzymuje następujące brzmienie:

„Wymierzanie kar pieniężnych za przekroczenie przepisów i postanowień, wydanych przez komisję, do wysokości 100 złotych. Do orzeczeń tych mają zastosowanie postanowienia ustępu 4 — 6 art. 25;”.

16) W art. 36 skreśla się wyrazy od „na zasadzie uchwał” aż do „jest ostateczne” i zastępuje się je wyrazami: „służy prawo odwołania się w terminie 14 dni do wojewody, którego orzeczenie jest ostateczne; wojewoda orzeka przy współdziałaniu wydziału wojewódzkiego z głosem stanowczym”.

Ustęp drugi i trzeci art. 36 skreśla się.

17) W ustępie drugim art. 37 zastępuje się wyrazy „wydziału wykonawczego, przewidziane w art. 35” wyrazami „przewidziane w art. 34 i 35”. Nadto dodaje się ostatni ustęp o następującym brzmieniu:

„Postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie również do wydziałów, określonych w ostatnim ustępie art. 29”.

18) Ustęp pierwszy art. 38 otrzymuje następujące nowe brzmienie:

„Preliminarz dochodów i wydatków na następny okres budżetowy, dostosowany do państwowego okresu budżetowego, komisja uchwalić powinna najpóźniej na 3 miesiące przed początkiem tego okresu. W uzdrowiskach państwowych zatwierdza ten preliminarz Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, a w innych uzdrowiskach wojewoda, z którym współdziała w tym zakresie wydział wojewódzki z głosem stanowczym; o ile w ciągu dni 60-ciu Minister Spraw Wewnętrznych względnie wojewoda preliminarza nie zatwierdzi lub nie zażąda zmian, uznany on będzie za zatwierdzony”.

W ustępie drugim art. 38 zastępuje się wyrazy „uprawnieniu Komisji do podwyższenia odpowiedzialnej pozycy dochodowych” wyrazami: „wskazaniu źródeł pokrycia”.

W ustępie ostatnim art. 38 zastępuje się wyrazy „najpóźniej z końcem stycznia roku następnego a w ciągu sezonu następnego roku” wyrazami: „w terminie miesięcznym po upływie okresu budżetowego a podczas najbliższego sezonu”.

19) Ustęp drugi art. 39 otrzymuje następujące brzmienie:

„Lekarz miejscowy (uzdrowiskowy) w granicach okręgu ochrony sanitarnej uzdrowiska pełni zastępczo funkcje lekarza powiatowego; w tym charakterze korzysta z uprawnień lekarza powiatowego i podporządkowuje się wszelkim jego zarządzeniom”.

20) W art. 40 wstawia się między ustęp drugi i trzeci dwa ustępy w następującym brzmieniu:

„Zasady wymiaru i wysokość opłat oraz taks kuracyjnych, wskazanych wyżej, na rzecz funduszu

kuracyjnego określą statuty poboru tych opłat względnie taks kuracyjnych.

Jeśli w myśl ustawy niniejszej komisji uzdrowiskowej, a w myśl innych przepisów prawnych gminie przysługuje prawo pobierania takich samych opłat, wojewoda po wysłuchaniu opinii komisji uzdrowiskowej i gminy orzeka, przy współdziałaniu wydziału wojewódzkiego z głosem stanowczym, w jakiej mierze i który z tych organów ma prawo pobierać te opłaty, oraz czy i jaką część tych opłat jest obowiązany oddać drugiemu organowi”.

W przedostatnim ustępie art. 40 wyrazy: „30 dni do władz administracyjnych drugiej instancji; orzeczenie tych władz jest ostateczne” zastępuje się wyrazami: „14 dni do wojewody, którego orzeczenie jest ostateczne. Wojewoda orzeka przy współdziałaniu wydziału wojewódzkiego z głosem stanowczym”.

21) Dodaje się jako art. 40-a nowy artykuł w następującym brzmieniu: „Taksy kuracyjne mogą być pobierane tylko w uzdrowiskach posiadających charakter użyteczności publicznej. Minister Spraw Wewnętrznych na wniosek wojewody oparty na uchwałę wydziału wojewódzkiego, działającego z głosem stanowczym, może jednak zezwolić gminom, do których corocznie zjeżdżają w znaczniejszej mierze letnicy dla leczenia lub wypoczynku, na czasowe pobieranie takich taks, o ile miejscowości te mają niezbędne warunki, by zostać w przyszłości uzdrowiskami, posiadającymi charakter użyteczności publicznej. Przepis powyższy będzie stosowany zwłaszcza do kąpielisk morskich. Dochód z tych taks może być użyty tylko na cele związane z polepszeniem warunków sanitarnych, oraz na uprzyjemnienie i udogodnienie pobytu letnikom”.

22) We wszystkich artykułach ustawy, gdzie są użyte wyrazy: „Minister (Ministerstwo) Zdrowia Publicznego”, „Minister Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych”, lub „na wniosek Ministra Zdrowia Publicznego, Minister Spraw Wewnętrznych” zastępuje się je wyrazami „Minister Spraw Wewnętrznych”, a wyrazy „władza administracyjna II instancji”, „wojewódzki urząd” wyrazami „wojewoda”.

Art. 2. Uzdrowiska: Druskieniki, Iwonicz, Jaremcze, Krzeszowice, Lubień, Nałęczów, Rymaków, Solec, Swoszowice, Truskawiec, Worochta, Zaleszczyki otrzymują charakter uzdrowisk użyteczności publicznej z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Uzdrowiskom tym, o ile nie czynią zadość wszystkim wymaganiom art. 5 ustawy o uzdrowiskach z dnia 23 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 254) Minister Spraw Wewnętrznych może wyznaczyć odpowiednie terminy do założenia koniecznych urządzeń zdrowotnych pod zagrożeniem zastosowania art. 9 wymienionej ustawy.

Art. 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

W trzy miesiące po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą ustawa z dnia 28 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 605) w przedmiocie uzupełnienia ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o uzdrowiskach.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobruchi

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*